

SLOVARSKÉ RAZLAGE: MED TREZNIM RECIKLIRANJEM STAREGA IN PREUDARNIM UVAJANJEM NOVEGA

Domen Krvina

Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša, ZRC SAZU, Ljubljana

UDK 81'374.3:811.163.6'374.81

V prispevku predstavljamo nekaj predlogov za slovarske razlage, pomemben element vsakega, zlasti splošnega razlagalnega slovarja. Izhajamo iz slovenske slovaropisne tradicije, zlasti kot je izkazana v SSKJ, in navajamo možnosti za določene odmike od nje, ki bi se pri sestavljanju prihodnjih slovarjev lahko izkazale kot koristne. Omejujemo se na razlage pri samostalniki, delno glagolu, pridevniku in pretežno z njim povezanem prislovu.

slovarske razlage, tradicija, inovacija

In this paper some suggestions for dictionary definitions, an important element of any dictionary, are presented. Revising Slovene lexicographic tradition (SSKJ), some new approaches to writing definitions are presented which may prove useful in the future. The presentation is limited to definitions of nouns and to some extent verbs, adjectives and adverbs (closely related to adjectives).

dictionary definitions, tradition, innovation

Razmah digitalizacije, napredek računalniških zmogljivosti in izkoristek na tem temeljčih tehnologij zaznamuje različna področja, tudi jezikoslovje in slovaropisje. Podatke je mogoče obdelovati hitreje, v večjih množinah, posamezne jezikovne pojave pa odkrivati in ob ustrezni presoji tudi obravnavati sorazmerno učinkoviteje. To velja tudi za jezikovne pojave, ki se odlikavajo v oblikovanju slovarskih razlag. Poseben izziv predstavlja oblikovanje razlag, ki bodo za uporabnika dostopne, hkrati pa bodo jezikovne pojave, ki jih odražajo, opisovale verodostojno.

Prenos slovarskih priročnikov oz. vsebin v digitalno okolje, še bolj pa v zadnjem času njihova izhodiščna zasnovanost zanj v določeni meri odpravljata potrebo po varčevanju s prostorom, ki je zaznamovala slovarje v preteklosti (prim. Landau 2001: 154). Če ob današnjih možnostih iskanja podatkov v različnih priročnikih sočasno in v kratkem času hkrati predpostavimo, da sodobni uporabnik med priročniki različnega tipa (npr. slovar, leksikon, enciklopedija) razlikuje nekoliko manj strogo kot v preteklosti, je mogoče zaključiti, da bi bile slovarske razlage v nastajajočih oz. prihodnjih slovarjih lahko nekoliko daljše oz. obsežnejše, kot so bile do zdaj. Kljub temu menimo, da je zanje še vedno smiselno naslednje temeljno vodilo: naj bodo dovolj informativne, da omogočajo razlikovanje eno- ali večbesednih leksikalnih enot oz. njihovih

pomenov od drugih pomensko najbližjih (prim. Landau 2001: 169–170; Vidovič Muha 2000: 47–61). Več o tem v nadaljevanju, zlasti pri obravnavi samostalnika.

Poleg predpostavljene manjše strogosti pri razlikovanju med posameznimi tipi priročnikov bi za sodobnega uporabnika morda lahko predpostavili tudi nekoliko manjšo pripravljenost na prehajanje med posameznimi, zlasti besedotvorno ali oblikotvorno povezanimi slovarskimi sestavki (npr. od samostalnika k pridevniku in naprej k prislovu), kadar ga zanima pomen tistih, ki so tako ali drugače tvorjeni (pridevnikov in prislovov). V preteklosti (npr. v *Slovarju slovenskega knjižnega jezika* (SSKJ),¹ v slovarju Doroszewskega) so se v teh primerih pogosto uporabljale t. i. navezovalne (npr. *nanašajoč se na ...*) oz. sklicevalne razlage (npr. *pridevnik od, glagolnik od*), lahko pa tudi uvrščanje v podiztočnice brez razlage. To je od uporabnikov pri iskanju po slovarju terjalo določeno disciplino in poznavanje slovarske strukture. Poleg tega je bil leksikalni pomen ob takšnem načinu le nakazan, ne eksplicitno podan. Danes se ob manjši potrebi po varčevanju s prostorom, težnji po uporabniški prijaznosti in boljših možnostih za analizo gradiva takemu načinu skušamo izogibati (prim. Krek idr. 2014: 10; Landau 2001: 157–159). Pri tem je treba upoštevati zakonitosti, ki so v preteklosti poleg naštetega vodile k uporabi navezovalnih oz. sklicevalnih razlag (tvorjenost leksemov), pa tudi vprašanje, v kolikšni meri so določeni leksemi dovolj znani, da jih pri pomenskem opisu tvorjenk ni treba znova razlagati, če so že razloženi kot iztočnice (prim. Landau 2001: 160). Več v nadaljevanju, zlasti pri obravnavi pridevnika.

1 Endogeni leksemi (samostalnik in glagol)

Samostalniki in glagoli so kot temeljni gradniki propozicije in endogeni leksemi (Vidovič Muha 2000: 54–61) z notranjo, pa tudi medsebojno sistemsko pomensko organiziranostjo tipičen primer, pri katerem se lahko slovarske razlage sodobnega časa zanesljivo oprejo na izkušnje in prakso iz preteklosti. Gre namreč za lekseme, ki jih je mogoče sorazmerno najučinkoviteje razlagati tako, da pomenu leksema določimo nadpomenko oz. UPS (npr. **hrast**: *drevo* ali **umirati**: *prehajati*), nato pa dodamo dovolj razločevalnih lastnosti oz. RPS² (pri **hrastu**: ... *ki ima močno deblo s hrapavim lubjem, razvejano krošnjo in nazobčane podolgovate liste z navadno zaobljenimi zarezi* ali pri **umirati**: ... *v stanje, ko ne potekajo več (osnovni) življenjski procesi, navadno zaradi starosti, poškodbe ali bolezni*), da ga lahko ločimo od drugih najbolj podobnih leksemov oz. njihovih pomenov. Te razlage bi lahko imenovali pomensko-sestavinske oz. uvrščevalno-razločevalne (UPS-RPS), nekateri pa jih imenujejo tudi klasične leksikografske oz. aristotelovske – temeljijo namreč na *genus proximum* in *differentia specifica* (prim. npr. Krek idr. 2014: 4–5; Landau 2001: 153).

Pri tem je pomembno, da je razlaga dovolj nazorna oz. dovolj »plastična«, da si uporabnik opisano pojavnost (zlasti če gre za konkretno predmetnost) v mislih lahko upodobi, hkrati pa (kljub predpostavki o manj strožjem ločevanju med priročniki

¹ Konceptualne usmeritve so v drugi, dopoljnjeni in deloma prenovljeni izdaji (SSKJ 2) v celoti ohranjene.

² Pri poimenovanjih UPS (uvrščevalna pomenska sestavina) in RPS (razločevalna pomenska sestavina) izhajamo iz Vidovič Muha (2000: 52–57).

posameznih tipov) za splošni razlagalni slovar ne sme biti preobsežna oz. enciklopedična. Pri splošno znanih predmetih, pojmi itn. tako zadostuje že ena ali dve RPS (npr. **miza**: *kos pohištva iz ravne plošče in navadno štirih nog*), pri nekoliko manj znanih pa jih je zaradi nazornosti lahko tudi več (npr. **tiranozaver**: *velik mesojedi dinozaver z veliko glavo z ostrimi zakrivljenimi zobmi in dvonožno hojo*).³ Za zagotavljanje konsistentnosti razlag sorodnih leksemov (npr. vseh živali, naprav, priprav določenega tipa) se zdi vsaj zaželeno, če ne celo nujno, da je nabor RPS primerljiv, tj. najpozneje ob objavi večje celote slovarskih sestavkov poenoten.

Nazornost je nekoliko težje dosegljiva pri abstraktnih samostalnikih na *-ost*, ki so tvorljivi zlasti iz lastnostnih pridevnikov. Tudi zato so se v preteklosti (npr. v SSKJ) pogosto razlagali z navezovalno razlago, kjer so UPS predstavljale zlasti *lastnost*, *značilnost*, *stanje*, RPS pa pridevnik, iz katerega je samostalnik na *-ost* tvorjen, v roditeljskem (npr. **čistost**: *lastnost, značilnost čistega*). Pri oblikovanju razlag za te samostalnike v današnjih razlagalnih slovarjih se zdi smiselno nabor obstoječih UPS (tj. *lastnost, značilnost, stanje*) obdržati in ga po potrebi še razširiti, denimo s *pojav, dejstvo*. Pri pridevniku, ki opravlja vlogo RPS, je ob izogibanju navezovalnosti smiselno vključiti polno razlago njegovih pomenov, ki se prenašajo v tvorjeni samostalnik na *-ost*,⁴ npr. **posesivnost 1**. *pojav, da kdo drugega obravnava kot svojo last, ga želi neprestano nadzorovati, odločiti o njegovem življenju*: boleštna, pretirana, skrajna posesivnost; posesivnost in ljubosumje **1.1** *lastnost, značilnost človeka, ki drugega obravnava kot svojo last, ga želi neprestano nadzorovati, odločiti o njegovem življenju*: materina posesivnost.⁵

Previdnost je potrebna tudi pri samostalnikih, ki označujejo živalske vrste ali funkcije, poklice itn., saj je lahko zlasti moški spol (a tudi ženski, npr. **mačka, puma**) po spolu tudi nevtralen, zlasti v množini. **Študent** ali **politik** tako ni *moški, ki ...*, temveč *kdor/človek/oseba, ki ...* ali **bizon** ne *samec divjega goveda, ki ...*,⁶ temveč *divje govedo, ki ...* Nasprotno je ženski spol po spolu nevtralen redkeje. Tako je npr. **študentka** vedno *ženska, ki ...* (prim. tudi Vidovič Muha 2011: 415–416).

Posebno pozornost zahtevajo tudi razlage pri glagolniku, ki so bile v preteklosti (npr. v SSKJ) zaradi oblikotvorne oz. besedotvorne povezanosti glagolnika z glagolom pogosto sklicevalne. Glagolniški pomeni so seveda tesno povezani s tistimi pri izhodiščnem glagolu, ni pa nujno, da glagolnik izkazuje vse pomene, ki jih glagol; prav tako se lahko razlikuje njihova pogostost ali razvitost. Poleg tega glagolnik

³ Zgleda **miza** in **tiranozaver** sta iz SSKJ 2.

⁴ Korak v to smer je naredil že *Slovar novejšega besedja slovenskega jezika* (SNB), prim. npr. iztočnico **dialoškost 2**. *lastnost, značilnost besedila, da upošteva in vase sprejema prvine zunanjega, zlasti drugih besedil*.

⁵ Zgled je iz *Sprotnega slovarja slovenskega jezika*. O konceptualnih značilnostih tako SNB kot *Sprotnega slovarja slovenskega jezika*, pa tudi prihodnjega novega razlagalnega slovarja slovenskega knjižnega jezika, se je mogoče poučiti na slovarskem portalu Fran (www.fran.si) s klikom na ikono slovarja in nato na povezavo »O slovarju«. Kar se tiče tu obravnavne problematike, lahko rečemo, da so za vse naštetete priločnike značilni večji ali manjši odmiki od koncepta SSKJ, ki ga jemljemo za izhodišče.

⁶ Zgled je iz Leksikalne baze za slovenščino.

včasih razvija svoje, samostalniške pomene. Razlaga je pri glagolniku samostalniška, a v pomenih, ki so z glagolom tesno povezani, je zlasti pri (sicer posamostaljeni) UPS vezana na glagol (npr. **umiranje**: *prehajanje v stanje, ko ne potekajo več (osnovni) življenjski procesi*). Glagolnike le iz nedovršnikov lahko razlagamo tudi z UPS *proces, ko ...*, oboje pa s še splošnejšim »transpozicijskim« (prim. Vidovič Muha 2000: 41; 2011: 16) *to, da* (npr. **privolitev**: *to, da kdo privoli v ali na kaj*). Pomeni, ki jih glagolnik razvija »samostalniško«, imajo (glede UPS) samostalniško razlago, npr. **pakiranje**: **1.** *zavijanje v zaščitni material, navadno za prenos, prevoz ali skladiščenje*: pakiranje blaga, izdelkov; načini, tehnike pakiranja; stroj za pakiranje **1.1 kar nastane/paket**, *ki nastane s takim zavijanjem*: manjše, 125-gramsko pakiranje; vsebina pakiranja **2.** *pripravljanje prtljage*: pakiranje kovčkov.

V nekaterih predlogih (prim. npr. Krek idr. 2014: 9–10) za slovarske razlage se v slovenskem prostoru pojavljajo tudi stavčne razlage cobuildovskega tipa, do zdaj uporabljane zlasti v slovarjih angleščine za tujce, ki so dvodelne: v glavnem stavku se načeloma ne razlikujejo od UPS-RPS razlag, v odvisnem pa dodajajo tipično besedilno uresničitev z udeleženci dejanja (npr. *če KDO umira, navadno ZARADI starosti, poškodbe ali bolezni, prehaja v stanje, ko ne potekajo več (osnovni) življenjski procesi*). Uporabne se zdijo zlasti pri razlaganju glagolov, ki so povezovalci propozicije, so pa navadno sorazmerno dolge (prim. Krek idr. 2014: 5–6). Da bi se izognili takšni prekomerni dolžini in razbremenili besedilo razlage, je mogoče tipično besedilno uresničitev z udeleženci dejanja prikazati v posebni skladijski shemi, ki stoji pred razlago (npr. **KDO umira ZARADI česa/ZA boleznijo**). Del okoliščin dejanja oz. tudi pomensko sestavino, ki se pri besedilni uresnitvi leksema pojavlja pogosto ali večinoma, pa je mogoče, posebej za členkom *navadno* ali *zlasti* (prim. Vidovič Muha 2000: 62), vključiti tudi v nestavčno razlago (npr. **kričati**: *dajati, izpuščati visoke, predirljive zvoke, navadno zaradi bolečine, jeze, nestrinjanja ali iskanja pozornosti*). V nekaterih primerih (denimo pri glagolih z neimenovalniško izraženim prvim delovalnikom) stavčna razlaga cobuildovskega tipa zveni naravneje (prim. npr. **zmanjkovati**: *če ČESA zmanjkuje, je tega postopoma vse manj* proti **nehavati biti na razpolago** (SSKJ) oz. *biti vse manj*) in zato lahko predstavlja uporabno novost (prim. tudi Landau 2001: 176–182).

2 Eksogeni leksemi (pridevnik in prislov)

Pridevniki in prislovi so eksogeni leksemi (prim. Vidovič Muha 2000: 62–77), zato nimajo pravih UPS v smislu hierarhično urejenega sistema nadpomenk in podpomenk, pač pa ob podrobnejšem določanju lastnosti samostalniškega ali glagolskega jedra vsi neke vrste zunanji »uvrščevalni element«. Pri pridevniku ta element (*tak, ki ...* za lastnostne oz. *ta, ki ...* za vrstne pridevnike, ki s samostalniškimi jedri tvorijo stalne besedne zveze) v slovarskih razlagah večinoma ni (bil) ubeseden – razlago, ki po obliki spominja na prilastkovni odvisnik, tako začenja veznik *ki*. Pri lastnostnih pridevnikih sledi ustrezen nabor razločevalnih lastnosti (npr. **dober**: *ki ima več zaželenih,*

cenjenih lastnosti). Tu se lahko oblikovanje razlag za razlagalne slovarje današnjega časa nasloni na preteklo prakso brez večjih sprememb.

Nekoliko drugače je pri razlaganju vrstnih pridevnikov in izpridevniških prislovov, ki so imeli (tudi) zaradi svoje tvorjenosti v preteklosti pogosto navezovalne (npr. *nanašajoč se na ...*) oz. sklicevalne (*prislov od ...*) razlage; ob umestitvi v podiztočnico so bili taki prislovi pogosto celo brez razlage.

2.1 Vrstni pridevnik

Pri vrstnih pridevnikih je mogoče ob podrobnejši pomenski členitvi (ki se je sicer v SSKJ že nakazovala z ločevanjem stalnih besednih zvez, ki jih tvorijo, s poševnicami), pri kateri se v veliki meri potrjujejo domača pomenoslovna spoznanja (prim. Vidovič Muha 2000: 65–66, 310–327), razmerja med njihovim motivacijskim izhodiščem in jedrom stalnih besednih zvez opisati sorazmerno natančno. Ta razmerja predstavljajo leksikalni pomen vrstnega pridevnika, kot ga lahko izločimo iz več zvez s samostalnimi jedri podobnega tipa. Pri tem velja, da je nabor temeljnih razmerij sorazmerno stabilen; zajema zlasti (prim. tudi Gliha Komac idr. 2015: 37–38):

- a) krajevnost (npr. **vrtni**: *ki je na vrtu*: vrtna lopa, uta),
- b) časovnost (npr. **pooperativni**: *ki je po operaciji*: pooperativno obdobje),
- c) sestavinskost (npr. **jagodni**: *ki je iz jagod ali vsebuje jagode*: jagodni sok; jagodni sladoled, jagodna torta, jagodno pecivo),
- č) namembnost (**pralni**: *ki se uporablja za pranje*: pralni prašek, pralni stroj, pralno sredstvo).

Eno od temeljnih razmerij je še spremstvenost, ki pa jo je mogoče razumeti tudi kot podtip krajevnosti (npr. **briljantni**: *vna katerem je briljant*: briljantni nakit, prstan). Nasploh je krajevnost pogosto še dodatno razvejana s podtipi, ki temeljno razmerje v okviru določene skupine stalnih besednih zvez specificirajo (npr. **kožni**: **1**. *ki je na koži*, *v koži*: kožni pigment; kožne celice, plasti, pore **1.1** *ki se pojavlja na koži*, *prizadene (najprej) kožo*: kožni melanom, rak; kožne bolezni, reakcije, spremembe **1.2** *ki se izvaja na koži*: alergijsko kožno testiranje). Zgodi se celo, da tak podtip po pogostnosti prevladuje nad temeljnim razmerjem (denimo pri **pooperativni**: *ki je, se pojavlja, nastane po operaciji*: pooperativni šok, zaplet; pooperativna bolečina, okužba). Prav tako lahko posamezni vrstni pridevnik izkazuje več naštetih razmerij, vključno z njihovimi podtipi (npr. **kožni**: **1**. *ki je na koži*, *v koži*: kožni pigment; kožne celice, plasti, pore **1.1** *ki se pojavlja na koži*, *prizadene (najprej) kožo*: kožni melanom, rak; kožne bolezni, reakcije, spremembe **1.2** *ki se izvaja na koži*: alergijsko kožno testiranje **2**. *ki je namenjen za kožo*: kožni pripravek **3**. *ki je tak kot pri koži*: hlačke, nogavice kožne barve).

Kadar iz stalnih besednih zvez v gradivu ni mogoče zanesljivo ugotoviti katerega od naštetih temeljnih razmerij ali pa slednje zajema le (manjši) del zvez, je navezovalna razlaga še vedno tista, za katero se zdi, da najustrezneje pokriva večino zvez. A tudi v tem primeru je razlaga lahko členjena na podtipe, ki pa so še mnogo izraziteje kot temeljna razmerja vezani na stanje v gradivu, čeprav so načeloma primerljivi po

posameznih pomenskih poljih (npr. šport) oz. leksemskih tipih; tako sta denimo pridevnika **nogometni** in **hokejski** poleg izhodišča *ki je v zvezi z ...* primerljiva v večini podtipov, npr. *ki se ukvarja z ...* (igralec, trener), *ki se zanima za ...* (navdušenec, navijač), *ki je uspešen pri ukvarjanju z, slaven zaradi ...* (prvak, zvezdnik), *na katerem se tekmuje v ...* (prvenstvo, tekmovanje, turnir) itn.

Pri navezovalni razlagi vrstnih pridevnikov se zastavlja vprašanje, kdaj je leksem (navadno samostalnik), iz katerega je pridevnik tvorjen, dovolj splošen, dovolj znan, da njegovega pomena oz. pomenov, ki pri tvorbi sodelujejo, v razlago pridevnika ni treba vključevati. Pri tako splošno znanih leksemih, kot sta npr. *hokej* in *nogomet*, je odgovor najbrž jasen (ne, ni treba; prim. tudi Landau 2001: 160). Drugače je pri manj poznanih oz. izhodiščno morda celo terminoloških leksemih, kjer se zdi tako vključevanje, najmanj z uporabniškega vidika, precej smiselno (npr. pri **ishemični**: *ki je v zvezi z ishemijo – zmanjšanim dotokom krvi zaradi ovire v arteriji, kar povzroča propadanje tkiva v organu, delu organizma*; **realsocialistični**: **1.** *ki je v zvezi z realsocializmom – politično usmeritvijo, ki zagovarja socializem, komunizem, ter z njim povezano propagando, kulturo, zlasti v nekdanji Jugoslaviji*; realsocialistični čas, realsocialistična miselnost **1.1** *ki temelji na taki politični usmeritvi*: realsocialistični režim, sistem; realsocialistična država).⁷ To velja tudi za splošno znane lekseme, kadar pridevniška razlaga glede na gradivno izkazanost izpostavlja pomensko razčlenjenost samostalnika, iz katerega je pridevnik tvorjen (npr. **postni**: **1.** *ki je v zvezi s postom – časom, ko se kdo odreka čemu, kar ima rad, navadno hrani*: postni dnevi, postne jedi, postna kura **1.1** *ki je v zvezi s časom, ko je tako odrekanje zapovedano z verskimi določili*: postna akcija, postne pesmi, pobožnosti, postne zapovedi).

Opozorimo še, da pri stalnih zvezah samostalniškega jedra z vrstnim pridevnikom pomen sorazmerno pogosto ni preprosto predvidljiv iz sestavnih delov. V tem primeru so se zlasti terminološke stalne besedne zveze že v preteklosti (npr. v SSKJ) pogosto razlagale kot samostojne enote, torej vsaka posebej. Pri **postni** so take zveze npr. **postni čas**: *pri kristjanih 40-dnevno obdobje od pepelnice do velike noči*; **postni dnevi**: *pri kristjanih srede in petki, navadno v postnem času, zlasti pepelnična sreda in veliki petek*; **postni mesec**: *pri muslimanih navadno ramazan*; **postne nedelje**: *pri kristjanih vse nedelje v postnem času* itn.

2.2 Izpridevniški prislov⁸

Kot že omenjeno, so imeli izpridevniških prislovi (tudi) zaradi svoje tvorjenosti v preteklosti (v SSKJ, v slovarju Doroszewskega) sorazmerno pogosto sklicevalne razlage (*prislov od ...*), ob umestitvi v podiztočnico pa so bili lahko celo brez razlage.

Ko želimo danes izpridevniške prislove razlagati, se moramo zavedati, da so s pridevniki, iz katerih nastajajo, tudi pomensko tesno povezani. Razlago je zato mogoče izpeljevati iz pridevniške in ji po potrebi dodati prislovni »uvrščevalni element«, npr. *takó, da/kot (je)*. Ali je omenjeni element za prepoznavnost razlage kot

⁷ Modificirano po *Sprotnem slovarju slovenskega jezika*.

⁸ Prim. tudi Gliha Komac idr. 2015: 38–39.

prislovne treba dodati, se zdi odvisno zlasti od tega, ali je prislov izpeljan iz lastnostnega ali iz vrstnega pridevnika in ali je v drugem primeru vrstni pridevnik krajevni oz. časovni. Pri prislovih iz lastnostnih pridevnikov pogosto zadostuje zgolj »poprislovljena« (-o) pridevniška razlaga (npr. **bučno**: *zelo glasno, hrupno*: bučno navijati, bučno pozdraviti), zlasti pri prislovih iz krajevnih ali časovnih (vrstnih) pridevnikov pa predložna zveza (npr. **občasno**: *v časovnih presledkih, navadno nedoločenih*: občasno deževati, občasno se pojavljati, občasno pomagati; pa tudi npr. pri **cenovno**: **1. glede na ceno**: cenovno dostopen, sprejemljiv, ugoden; cenovno ovrednotiti **1.1 pri ceni, s ceno**: *cenovno konkurirati*). Zlasti pri načinovnih prislovih se zdi medtem dodatek »uvrščevalnega elementa« nujen (npr. **diplomátsko**: *takó, kot je značilno za diplomate*: diplomatsko previden, spreten, uglajen; **polítično**: *takó, da temelji na politiki, političnem prepričanju*: politično kadrovati, politično motiviran).

Literatura

- GLIHA KOMAC, Nataša idr., 2015: *Osnutek koncepta novega razlagalnega slovarja slovenskega knjižnega jezika. Različica 1.1*. Ljubljana: Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU.
- KREK, Simon, GANTAR, Polona, KOSEM, Iztok, 2014: *Slovarske razlage v novem slovarju slovenskega jezika*. Simona Bergoč, Irena Grahek (ur.): *Posvet o novem slovarju slovenskega jezika*. Ljubljana: Ministrstvo za kulturo.
- LANDAU, I. Sidney, 2011: *Dictionaries. The Art and Craft of Lexicography. Second Edition*. Cambridge University Press.
- VIDOVIČ MUHA, Ada, 2000: *Slovensko leksikalno pomenoslovje*. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete.
- VIDOVIČ MUHA, Ada, 2011: *Slovensko skladenjsko besedotvorje*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete.

Viri

- Leksikalna baza za slovenščino: <http://www.slovenscina.eu/spletni-slovar>
- Slovar slovenskega knjižnega jezika, druga, dopolnjena in deloma prenovljena izdaja*: www.fran.si
- Sproti slovar slovenskega jezika*: www.fran.si